

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน และสถานภาพของครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการโรงเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพการจัดสอนซ่อมเสริม ประกอบด้วย การปฏิบัติตามหลักการสอนซ่อมเสริม การปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริม การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม และการปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริม ประกอบด้วย ปัญหาในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม และปัญหาในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

1. สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเพศ วุฒิการศึกษา ระยะเวลาดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน จำนวนคาบที่ทำการสอนต่อสัปดาห์ และประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม

2. สถานภาพของครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ วุฒิการศึกษา ระยะเวลาในการรับราชการครู จำนวนคาบที่ทำการสอนต่อสัปดาห์ หน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอน และประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังเสนอไว้ในตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1 สภาพภาพของผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลและเมืองนันทยา

สภาพภาพของผู้บริหารโรงเรียน	จำนวน n = 399	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	214	53.63
1.2 หญิง	185	46.37
2. วุฒิการศึกษา		
2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	24	6.01
2.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	363	90.98
2.3 ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	12	3.01
2.4 สูงกว่าปริญญาโท	-	-
3. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน		
3.1 น้อยกว่า 6 ปี	144	36.09
3.2 6 - 10 ปี	82	20.55
3.3 11 - 15 ปี	69	17.29
3.4 16 - 20 ปี	60	15.04
3.5 มากกว่า 20 ปี	44	11.03
4. จำนวนคาบที่ทำการสอนต่อสัปดาห์		
4.1 ไม่มีชั่วโมงสอน	114	28.57
4.2 น้อยกว่า 15 คาบ (น้อยกว่า 5 ชั่วโมง)	88	22.06
4.3 15 - 30 คาบ (5 - 10 ชั่วโมง)	179	44.86
4.4 31 - 45 คาบ (11 - 15 ชั่วโมง)	7	1.75

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สภาพภาพของผู้บริหารโรงเรียน	จำนวน n = 399	ร้อยละ
4.5 46 - 60 คาบ (16 - 20 ชั่วโมง)	9	2.26
4.6 61 - 75 คาบ (21 - 25 ชั่วโมง)	2	0.50
5. ความรู้เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม		
5.1 เคยศึกษาจากสถาบันการศึกษา	122	30.58
5.2 เคยเข้ารับการอบรม	133	33.33
5.3 ศึกษาจากตำราและเอกสารด้วยตนเอง	234	58.65
5.4 ไม่เคยศึกษาเลย	13	3.26
5.5 ได้รับคำแนะนำจากศึกษานิเทศก์	5	1.25
5.6 ดูนานจากโรงเรียนอื่น	2	0.50

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ ปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 53.63 เป็นเพศชาย

หากพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 90.98 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า รองลงมาได้แก่ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 6.01 และ 3.01 ตามลำดับ

หากพิจารณาจำแนกตามระยะเวลาดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 36.09 ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนน้อยกว่า 6 ปี รองลงมาได้แก่ 6-10 ปี และ 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.55 และ 17.29 ตามลำดับ

หากพิจารณาจำแนกตามจำนวนคาบที่ทำการสอนต่อสัปดาห์ ปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 44.86 ทำการสอนระหว่าง 15-30 คาบ (5-10 ชั่วโมง) ต่อ

สัปดาห์ รองลงมาได้แก่ ไม่มีชั่วโมงสอน และน้อยกว่า 15 คาบ (น้อยกว่า 5 ชั่วโมง)
คิดเป็นร้อยละ 28.57 และ 22.06 ตามลำดับ

หากพิจารณาจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม ปรากฏว่า ผู้บริหาร
ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 58.65 ศึกษาจากตำราและเอกสารด้วยตนเอง รองลงมาได้แก่
ผู้บริหารเคยเข้ารับการอบรม และเคยศึกษาจากสถาบันการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.33
และ 30.58 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 สถานภาพของครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา

สถานภาพของครูผู้สอน	จำนวน n = 387	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	97	25.06
1.2 หญิง	290	74.94
2. วุฒิการศึกษา		
2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	26	6.72
2.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	354	91.47
2.3 ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	7	1.81
3. ระยะเวลาในการรับราชการครู		
3.1 น้อยกว่า 6 ปี	16	4.13
3.2 6 - 10 ปี	41	10.59
3.3 11 - 15 ปี	156	40.31
3.4 16 - 20 ปี	114	29.46
3.5 21 - 25 ปี	41	10.59
3.6 26 - 30 ปี	9	2.33
3.7 มากกว่า 30 ปี	10	2.58
4. จำนวนคาบที่ทำการสอนต่อสัปดาห์		
4.1 น้อยกว่า 15 คาบ (น้อยกว่า 5 ชั่วโมง)	4	1.03
4.2 15 - 30 คาบ (5 - 10 ชั่วโมง)	47	12.14
4.3 31 - 45 คาบ (11 - 15 ชั่วโมง)	25	6.46
4.4 46 - 60 คาบ (16 - 20 ชั่วโมง)	182	47.03

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สภาพภาพของครูผู้สอน	จำนวน n = 387	ร้อยละ
4.5 61 - 75 คาบ (21 - 25 ชั่วโมง)	120	31.01
4.6 มากกว่า 75 คาบ (มากกว่า 25 ชั่วโมง)	9	2.33
5. หน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอน		
5.1 เจ้าหน้าที่ธุรการ	42	10.85
5.2 เจ้าหน้าที่การเงิน	105	27.13
5.3 เจ้าหน้าที่พัสดุ	39	10.08
5.4 รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน	64	16.54
5.5 รับผิดชอบกิจกรรมสหกรณ์	53	13.70
5.6 รับผิดชอบโครงการส่งเสริมประชาธิปไตย	51	13.18
5.7 ครูบรรณารักษ์	31	8.01
5.8 ครูอนามัยโรงเรียน	9	2.33
5.9 ครูแนะแนว	11	2.84
6. ประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม		
6.1 เคยศึกษาจากสถาบันการศึกษา	99	25.58
6.2 เคยเข้ารับการอบรม	69	17.83
6.3 ศึกษาจากตำราและเอกสารด้วยตนเอง	271	70.03
6.4 ไม่เคยศึกษาเลย	30	7.75
6.5 เคยทำการสอนซ่อมเสริมในโรงเรียน	9	2.33

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา หากพิจารณาจำแนกตามเพศ ปรากฏว่าครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการ ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 74.94 เป็นเพศหญิง

หากพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการ โรงเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 91.47 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า รองลงมาได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 6.72 และ 1.81 ตามลำดับ

หากพิจารณาจำแนกตามระยะเวลาในการรับราชการครู ปรากฏว่าส่วนใหญ่คิดเป็น ร้อยละ 40.31 รับราชการครูระหว่าง 11-15 ปี รองลงมาได้แก่ ระหว่าง 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.46

หากพิจารณาจำแนกตามจำนวนคาบที่ทำการสอนต่อสัปดาห์ ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่ ทำหน้าที่ครูวิชาการโรงเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 47.03 ทำการสอนระหว่าง 46-60 คาบ (16-20 ชั่วโมง) ต่อสัปดาห์ รองลงมาได้แก่ 61-75 คาบ (21-25 ชั่วโมง) คิดเป็นร้อยละ 31.01

หากพิจารณาจำแนกตามหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอน ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่ ทำหน้าที่ครูวิชาการโรงเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 27.13 เป็นเจ้าหน้าที่การเงิน รองลงมาได้แก่ เป็นผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน และรับผิดชอบกิจกรรมสหกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 16.54 และ 13.70 ตามลำดับ

หากพิจารณาจำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม ปรากฏว่า ครู ผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการโรงเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 70.03 ศึกษาจากตำราและ เอกสารด้วยตนเอง รองลงมาได้แก่ เคยศึกษาจากสถาบันการศึกษา และเคยเข้ารับการ อบรม คิดเป็นร้อยละ 25.58 และ 17.83 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด เทศบาลและเมืองพัทยา ประกอบด้วย

1. การปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อมเสริม
2. การปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริม
3. การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน
4. การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม
5. การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม
6. การปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้บริหารโรงเรียนและของครูผู้สอน โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังเสนอในตารางที่ 3-8

ตารางที่ 3 การปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา

การปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อมเสริม	ผู้บริหาร n = 399		ครูผู้สอน n = 387		รวม N = 786	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. หลักการเลือกวิธีการสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียน คือ						
1.1 ใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ ไม่ซ้ำกับ วิธีการเดิมที่นักเรียนเรียน มาแล้ว	101	25.31	119	30.75	220	27.99
1.2 ใช้กิจกรรมและอุปกรณ์การสอน หลาย ๆ อย่าง	120	30.08	121	31.27	241	30.66
1.3 ใช้วิธีการสอนเช่นเดียวกับการสอนตามปกติ	76	19.05	71	18.35	147	18.70
1.4 ใช้วิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสมกับข้อบกพร่องและ ปัญหาของนักเรียน	302	75.69	302	78.04	604	76.84

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อมเสริม	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. หลักการจัดเวลาที่ใช้สอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนของท่าน คือ						
2.1 จัดเวลาสอนแต่ละครั้งไม่ให้ นานเกินไป	157	39.35	159	41.09	316	40.20
2.2 ใช้เวลาเท่ากับเวลาที่ใช้สอน ตามปกติ	52	13.03	32	8.27	69	8.78
2.3 จัดเวลาสอนตามความต้องการ ของนักเรียน	32	8.02	40	10.34	72	9.16
2.4 จัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับ นักเรียนแต่ละคน	237	59.40	254	65.63	491	62.47
2.5 จัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับ เนื้อหาบทเรียน	142	35.59	165	42.64	307	39.06

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่าในด้านหลักการเลือกวิธีการสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนนั้น ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 75.69 และ 78.04 ตามลำดับ ใช้วิธีการสอน และสื่อการสอนที่เหมาะสมกับข้อบกพร่องและปัญหาของนักเรียน รองลงมาได้แก่ การใช้กิจกรรมและอุปกรณ์การสอนหลาย ๆ อย่าง คิดเป็นร้อยละ 30.08 และ 31.27 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 76.84 ใช้วิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสมกับข้อบกพร่องและปัญหาของ

นักเรียน รองลงมาได้แก่ การใช้กิจกรรมและอุปกรณ์การสอนหลาย ๆ อย่าง คิดเป็นร้อยละ 30.66

สำหรับในด้านหลักการจัดเวลาที่ใช้สอนซ่อมเสริมในโรงเรียน จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 59.40 จัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน รองลงมาได้แก่ การจัดเวลาสอนแต่ละครั้งไม่ให้นานเกินไป คิดเป็นร้อยละ 39.35 ส่วนครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 65.63 จัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน รองลงมาได้แก่ การจัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน และจัดเวลาสอนแต่ละครั้งไม่ให้นานเกินไป คิดเป็นร้อยละ 42.64 และ 41.09 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 62.47 จัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน รองลงมาได้แก่ จัดเวลาสอนแต่ละครั้งไม่ให้นานเกินไป และจัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน คิดเป็นร้อยละ 40.20 และ 39.06

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 การปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา

การปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
1. จุดมุ่งหมายในการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียน (ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและปัญหาในการเรียนของ นักเรียน	334	83.71
1.2 เพื่อช่วยให้นักเรียนที่เรียนดี ได้มีโอกาสเสริม ความรู้ให้มากยิ่งขึ้น	181	45.36
1.3 เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ให้สูงขึ้น	166	41.60
1.4 เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดหมายของ หลักสูตร	141	35.34
2. จุดมุ่งหมายของการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียน (ครูผู้สอน; n = 387)		
2.1 นักเรียนมีเจตคติที่ดีและกำลังใจในการเรียนต่อไป	123	31.78
2.2 นักเรียนเรียนรู้ได้ตามความสามารถที่แท้จริง ของตน	91	23.51
2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น	257	66.41
2.4 การเรียนการสอนบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร	177	45.74
2.5 นักเรียนมีความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น	188	48.58

จากตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายการจัดสอน
ซ่อมเสริมในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 83.71 มีจุด

มุ่งหมายเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและปัญหาในการเรียนของนักเรียน รองลงมาได้แก่ เพื่อช่วยให้นักเรียนที่เรียนดี ได้มีโอกาสเสริมความรู้ให้มากยิ่งขึ้น และเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 45.36 และ 41.60 ตามลำดับ

สำหรับครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 66.41 มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น รองลงมาได้แก่ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น และเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 48.58 และ 45.74 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา

การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. การวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ก่อนการจัดสอน ซ่อมเสริมในโรงเรียน (ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	29	7.27
1.2 มีการปฏิบัติ	370	92.73
ผู้วินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ก่อนการจัดสอน ซ่อมเสริม		
1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน	21	5.26
1.2.2 ครูผู้สอน	141	35.34
1.2.3 ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน	249	62.41
1.2.4 นักเรียน	9	2.26
1.2.5 กลุ่มวิชาการโรงเรียน	8	2.00
2. การแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อจัดสอนซ่อมเสริม (ผู้บริหาร; n = 399)		
2.1 ไม่มีการปฏิบัติ	25	6.27
2.2 มีการปฏิบัติ	374	93.73
วิธีการแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อจัดสอนซ่อมเสริม		
2.2.1 แบ่งกลุ่มตามระดับชั้นเรียน/ห้องเรียน	258	64.66
2.2.2 แบ่งกลุ่มตามรายวิชาที่บกพร่องในแต่ละระดับ ชั้นเรียน	158	39.60
2.2.3 แบ่งกลุ่มละเท่า ๆ กันตามจำนวนครูใน โรงเรียน	5	1.25
2.2.4 แบ่งกลุ่มตามความสมัครใจของนักเรียน	12	3.01

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
2.2.5 แบ่งกลุ่มตามความสามารถของนักเรียน	120	30.08
3. วิธีการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน (ครูผู้สอน: n = 387)		
3.1 การสังเกต	223	57.62
3.2 การตรวจงาน	242	62.53
3.3 การพิจารณาจากผลการทดสอบระหว่างเรียน	288	74.42
3.4 การพิจารณาจากผลการเรียนที่ผ่านมา	232	59.95
3.5 การสำรวจความต้องการของนักเรียน	57	14.73
3.6 ข้อมูลจากที่บ้าน	5	1.29

จากตารางที่ 5 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติในการวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนในโรงเรียน สังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า การวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนก่อนการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียน ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 92.73 ตอบว่ามีการปฏิบัติ สำหรับผู้วินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ก่อนการจัดสอนซ่อมเสริม ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 62.41 ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน รองลงมาได้แก่ ครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 35.34

ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนนั้น ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 93.73 ตอบว่ามีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อจัดสอนซ่อมเสริม ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 64.66 เป็นการแบ่งกลุ่มตามระดับชั้นเรียน/ห้องเรียน รองลงมาเป็นการแบ่งกลุ่มตามรายวิชาที่บกพร่องในแต่ละระดับชั้นเรียน และแบ่งกลุ่มตามความสามารถของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 39.60 และ 30.08 ตามลำดับ

สำหรับวิธีการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 74.42 ใช้วิธีการพิจารณาจากผลการทดสอบระหว่างเรียน รองลงมาได้แก่ การตรวจงาน และการพิจารณาจากผลการเรียนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 62.53 และ 59.95 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา

การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
ก. การประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดสอนซ่อมเสริม		
1. การทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องก่อนการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียน (ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	17	4.26
1.2 มีการปฏิบัติ	382	95.74
วิธีการทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องก่อนการจัดสอนซ่อมเสริม		
1.2.1 การชี้แจงให้นักเรียนทราบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเข้าใจจุดมุ่งหมายของการจัดสอนซ่อมเสริม	151	37.84
1.2.2 การติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนเพื่อชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนและจุดมุ่งหมายของการจัดการสอนซ่อมเสริม	148	37.09
1.2.3 การประชุมครูเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมายและวิธีดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม	304	76.19
2. วิธีการชี้แจงให้นักเรียนทราบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียน คือ (ครูผู้สอน; n = 387)		
2.1 ชี้แจงให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล	244	63.05

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2.2 ชี้แจงให้นักเรียนทราบเป็นรายกลุ่ม	218	56.33
2.3 ชี้แจงให้นักเรียนทราบพร้อมกันทั้งโรงเรียน	64	16.54
ข. การกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม		
1. การกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียน (ผู้บริหาร: n = 399)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	9	2.26
1.2 มีการปฏิบัติ	390	97.74
วิธีกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม		
1.2.1 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ	67	16.79
1.2.2 กำหนดให้ครูวิชาการโรงเรียนเป็น ผู้ดำเนินการ	123	30.83
1.2.3 กำหนดให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ดำเนินการ	195	48.87
1.2.4 กำหนดให้ครูประจำวิชาเป็นผู้ดำเนินการ	252	63.16
1.2.5 กำหนดให้ครูทำหน้าที่จัดสอนซ่อมเสริม โดยเฉพาะ	32	8.02
2. การกำหนดบุคลากรเพื่อสอนซ่อมเสริมใน โรงเรียน (ครูผู้สอน: n = 387)		
2.1 ไม่มีการกำหนด	53	13.70
2.2 มีการกำหนด	334	86.30
บุคลากรที่ถูกกำหนดให้สอนซ่อมเสริม		
2.2.1 ครูวิชาการโรงเรียน	61	15.76

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2.2.2 ครูประจำชั้น	218	56.33
2.2.3 ครูประจำวิชา	311	80.36
2.2.4 ครูที่ทำหน้าที่สอนซ่อมเสริมโดยเฉพาะ	22	5.68
2.2.5 เพื่อนนักเรียน	56	14.47
ค. การกำหนดเวลาในการสอนซ่อมเสริม		
1. การกำหนดเวลาในการสอนซ่อมเสริมในโรงเรียน (ผู้บริหาร: n = 399)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	10	2.51
1.2 มีการปฏิบัติ	389	97.49
วิธีการกำหนดเวลาในการสอนซ่อมเสริม		
1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้กำหนด	36	9.02
1.2.2 ประชุมครูที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนด	240	60.15
1.2.3 ครูวิชาการเป็นผู้กำหนด	58	14.54
1.2.4 ครูผู้สอนแต่ละคนเป็นผู้กำหนด	156	39.10
1.2.5 สัมภาษณ์ความต้องการของนักเรียน	31	7.77
2. การสอนซ่อมเสริมจะดำเนินการ (ครูผู้สอน: n = 387)		
2.1 ภายหลังจากประเมินความรู้เดิม	50	12.92
2.2 ในระหว่างทำการสอน เมื่อเห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่สอน	122	31.52
2.3 ภายหลังจากการสอน เมื่อเห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่สอน	276	71.32

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2.4 เมื่อนักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้	233	60.21
2.5 โดยทำเป็นโครงการตลอดปีการศึกษา	187	48.32
2.6 จัดสอนในคาบสุดท้ายของแต่ละวัน	7	1.81
3. ช่วงเวลาที่ใช้สอนซ่อมเสริม		
3.1 ในช่วงโมงเรียนปกติ	89	23.00
3.2 ก่อนเข้าเรียนตอนเช้า	64	16.54
3.3 พักกลางวัน	137	35.40
3.4 หลังเลิกเรียน	329	85.01
3.5 วันหยุดประจำสัปดาห์	83	21.45
3.6 ในช่วงวันปิดภาคเรียน	38	9.82
3.7 ตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสม	25	6.46
4. ใน 1 สัปดาห์ โรงเรียนจัดสอนซ่อมเสริม		
4.1 1 ครั้ง	17	4.39
4.2 2 ครั้ง	35	9.04
4.3 3 ครั้ง	77	19.90
4.4 4 ครั้ง	42	10.85
4.5 5 ครั้ง	177	45.74
4.6 ไม่นั่นอน	20	5.17
5. เวลาที่ใช้สอนซ่อมเสริมแต่ละครั้งประมาณ		
5.1 10-20 นาที	29	7.49
5.2 20-30 นาที	116	29.97
5.3 30-40 นาที	91	23.51

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
5.4 40-60 นาที	152	39.28
5.5 จนกว่านักเรียนจะเข้าใจ	56	14.47
5.6 ไม่นาน	13	3.36
ง. การกำหนดสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม		
1. การกำหนดสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม		
(ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	23	5.76
1.2 มีการปฏิบัติ	376	94.24
วิธีการกำหนดสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม		
1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้กำหนด	27	6.77
1.2.2 ประชุมครูที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนด	159	39.85
1.2.3 ครูวิชาการเป็นผู้กำหนด	42	10.53
1.2.4 ครูผู้สอนแต่ละคนเป็นผู้กำหนด	209	52.38
1.2.5 สำรวจความต้องการของนักเรียน	24	6.01
1.2.6 ตามความเหมาะสม	5	1.25
2. สถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม (ครูผู้สอน; n = 387)		
2.1 ห้องเรียนปกติ	378	97.67
2.2 ห้องสมุด	59	15.25
2.3 ห้องพักครู	35	9.04
2.4 ห้องประชุม	17	4.39

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2.5 ห้องสอนซ่อมเสริมโดยเฉพาะ	6	1.55
2.6 ตามความเหมาะสม	12	3.10
จ. การเตรียมแหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์ในการสอนซ่อมเสริม		
1. การเตรียมแหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับครูผู้สอน (ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	26	6.52
1.2 มีการปฏิบัติ	373	93.48
วิธีการเตรียมแหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์ในการสอนซ่อมเสริม		
1.2.1 การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม	165	41.35
1.2.2 การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้	24	6.02
1.2.3 การแนะนำเอกสารและแหล่งศึกษาค้นคว้า	91	22.81
1.2.4 การจัดมุมหนังสือ หรือห้องสมุดสำหรับครูกู้ศึกษาค้นคว้า	161	40.35
1.2.5 การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้บริการแก่ครู	198	49.62
1.2.6 ประชุมตกลงจัดทำในกลุ่มวิชาการ	5	1.25

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2. แหล่งความรู้สำหรับครูที่ใช้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การจัดสอนซ่อมเสริม (ครูผู้สอน: n = 387)		
2.1 เอกสารให้ความรู้ที่โรงเรียนจัดไว้บริการ	277	71.58
2.2 มุมหนังสือหรือห้องสมุดของโรงเรียน	210	54.26
2.3 ขอคำแนะนำจากผู้บริหารโรงเรียน	110	28.42
2.4 ห้องสมุดของสถาบันต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง	52	13.44
2.5 วิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	34	8.79

จากตารางที่ 6 แสดงข้อมูลการปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า การประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดสอนซ่อมเสริม ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 95.74 ตอบว่ามีการทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องก่อนการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียน วิธีการที่ใช้ในการทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องก่อนจัดสอนซ่อมเสริม ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 76.19 ใช้วิธีการประชุมครูเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมายและวิธีดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม รองลงมาใช้วิธีการชี้แจงให้นักเรียนทราบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเข้าใจจุดมุ่งหมายของการจัดสอนซ่อมเสริม และใช้วิธีการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนเพื่อชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนและจุดมุ่งหมายของการจัดสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 37.84 และ 37.09 ตามลำดับ

วิธีการชี้แจงให้นักเรียนทราบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 63.05 ใช้วิธีการชี้แจงให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล รองลงมาได้แก่ วิธีการชี้แจงให้นักเรียนทราบเป็นรายกลุ่ม

และชี้แจงให้นักเรียนทราบพร้อมกันทั้งโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 56.33 และ 16.54

ตามลำดับ

การกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ในการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 97.74 ตอบว่ามีการปฏิบัติ และวิธีกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 63.16 กำหนดให้ครูประจำวิชาเป็นผู้ดำเนินการ รองลงมาได้แก่ การกำหนดให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ดำเนินการ และกำหนดให้ครูวิชาการโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 48.87 และ 30.83 ตามลำดับ

การกำหนดบุคลากรเพื่อสอนซ่อมเสริมในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 86.30 ตอบว่ามีการกำหนด และบุคลากรที่ถูกกำหนดให้สอนซ่อมเสริมส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 80.36 เป็นครูประจำวิชา รองลงมาได้แก่ ครูประจำชั้น และครูวิชาการโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 56.33 และ 15.76 ตามลำดับ

การกำหนดเวลาในการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 97.49 ตอบว่า มีการปฏิบัติ และวิธีการกำหนดเวลาในการสอนซ่อมเสริม ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 60.15 ใช้วิธีการประชุมครูที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนด รองลงมาได้แก่ การให้ครูผู้สอนแต่ละคนเป็นผู้กำหนด และครูวิชาการเป็นผู้กำหนด คิดเป็นร้อยละ 39.10 และ 14.54 ตามลำดับ

ในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 71.32 จะดำเนินการภายหลังการสอน เมื่อเห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่สอน รองลงมาได้แก่ การดำเนินการเมื่อนักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และทำเป็นโครงการตลอดปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 60.21 และ 48.32 ตามลำดับ

ช่วงเวลาที่ใช้สอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 85.01 สอนซ่อมเสริมในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน รองลงมาได้แก่ เวลาพักกลางวัน และในช่วงชั่วโมงเรียนปกติ คิดเป็นร้อยละ 35.40 และ 23.00 ตามลำดับ

จำนวนครั้งที่จัดสอนซ่อมเสริมใน 1 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 45.74 จัดสอนซ่อมเสริม 5 ครั้ง รองลงมาได้แก่ จัดสอนซ่อมเสริม 3 ครั้ง และจัดสอนซ่อมเสริม 4 ครั้งต่อ 1 สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 19.90 และ 10.85 ตามลำดับ

เวลาที่ใช้สอนซ่อมเสริมแต่ละครั้ง ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 39.28 ใช้เวลาสอนประมาณ 40-60 นาที รองลงมาได้แก่ ใช้เวลาสอนประมาณ 20-30 นาที และใช้เวลาสอนประมาณ 30-40 นาที คิดเป็นร้อยละ 29.97 และ 23.51 ตามลำดับ

การกำหนดสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 94.24 ตอบว่า มีการปฏิบัติ และโรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 52.38 ใช้วิธีการให้ครูผู้สอนแต่ละคนเป็นผู้กำหนด รองลงมาได้แก่ การประชุมครูที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนด และครูวิชาการเป็นผู้กำหนด คิดเป็นร้อยละ 39.85 และ 10.53 ตามลำดับ

สถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า สถานที่สอนซ่อมเสริมในโรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 97.67 ได้แก่ ห้องเรียนปกติ รองลงมาได้แก่ ห้องสมุด และห้องพักครู คิดเป็นร้อยละ 15.25 และ 9.04 ตามลำดับ

การเตรียมแหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับครู ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 93.48 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 49.62 ได้แก่ การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้บริการแก่ครู รองลงมาได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม และการจัดมุมหนังสือ หรือห้องสมุดสำหรับครูศึกษาค้นคว้า คิดเป็นร้อยละ 41.35 และ 40.35 ตามลำดับ

แหล่งความรู้สำหรับครูที่ใช้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการจัดสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า แหล่งความรู้สำหรับครูในโรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 71.58 ได้แก่ ใช้การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ การจัดมุมหนังสือ หรือห้องสมุดสำหรับครูศึกษาค้นคว้า และขอคำแนะนำจากผู้บริหารโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 54.26 และ 28.42 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและ
เมืองพัทยา

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
ก. <u>การกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม</u>		
1. การปฏิบัติเพื่อให้ครูผู้สอนกำหนดจุดประสงค์ การสอนซ่อมเสริม (ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	55	13.78
1.2 มีการปฏิบัติ	344	86.22
วิธีการที่ใช้เพื่อให้ครูกำหนดจุดประสงค์การสอน ซ่อมเสริม		
1.2.1 การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับ การกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม	145	36.34
1.2.2 การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้	14	3.51
1.2.3 ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็น รายบุคคลหรือกลุ่ม	204	51.13
1.2.4 การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่ม ประสบการณ์เดียวกัน	161	40.35
1.2.5 ครูผู้สอนกำหนดเอง	5	1.25
2. <u>การกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม</u> (ครูผู้สอน; n= 387)		
2.1 ไม่มีการกำหนด	51	13.18
2.2 มีการกำหนด	336	86.82
วิธีการที่ครูใช้กำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม		
2.2.1 กำหนดตามความต้องการของนักเรียน	27	6.98

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2.2.2 กำหนดตามความต้องการของครู	30	7.75
2.2.3 กำหนดตามข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ	279	72.09
2.2.4 กำหนดโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์	234	60.47
2.2.5 กำหนดตามโครงการของโรงเรียน	4	1.03
ข. การเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม		
1. การปฏิบัติเพื่อให้ครูผู้สอนเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม (ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	58	14.54
1.2 มีการปฏิบัติ	341	85.46
วิธีการที่ใช้เพื่อให้ครูเตรียมการเรียนในการสอนซ่อมเสริม		
1.2.1 การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม	158	39.60
1.2.2 การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้	13	3.26
1.2.3 ผู้บริหารโรงเรียนให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม	159	39.85
1.2.4 การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน	198	49.62
1.2.5 ครูผู้สอนเตรียมบทเรียนด้วยตนเอง	5	1.25

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2. การเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม (ครูผู้สอน: n = 387)		
2.1 ไม่มีการเตรียม	15	3.88
2.2 มีการเตรียม	372	96.12
หลักการที่ครูใช้เตรียมบทเรียนในการสอน ซ่อมเสริม		
2.2.1 เตรียมบทเรียนให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม	268	69.25
2.2.2 เตรียมบทเรียนให้เหมาะสมกับ ความสามารถของนักเรียน	159	41.09
2.2.3 เตรียมบทเรียนให้สอดคล้องกับ ความต้องการของนักเรียน	63	16.28
2.2.4 เตรียมบทเรียนให้เหมาะสมกับ เวลาที่สอน	130	33.59
2.2.5 เตรียมบทเรียนโดยจัดทำเป็น แผนการสอนซ่อมเสริมไว้ล่วงหน้า	92	23.77
ค. <u>การนำเสนอบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม</u>		
1. การให้ความรู้เรื่องวิธีการสอนซ่อมเสริมแก่ครู ผู้สอน (ผู้บริหาร: n = 399)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	32	8.02
1.2 มีการปฏิบัติ	367	91.98

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการให้ความรู้เรื่องวิธีการสอนซ่อมเสริมแก่ครูผู้สอน		
1.2.1 การบริการเอกสารให้ความรู้เพื่อให้ศึกษาด้วยตนเอง	158	39.60
1.2.2 การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้	17	4.26
1.2.3 การส่งครูเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม	49	12.28
1.2.4 ผู้บริหารให้คำแนะนำแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม	218	54.64
1.2.5 การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน	152	38.10
2. วิธีการที่ครูใช้สอนซ่อมเสริม (ครูผู้สอน: n = 387)		
2.1 จัดสอนเป็นรายบุคคล	182	47.03
2.2 แบ่งสอนเป็นกลุ่มย่อย	293	75.71
2.3 สอนรวมทั้งชั้นโดยไม่แบ่งกลุ่ม	121	31.27
2.4 ให้นักเรียนสอนกันเอง	58	14.99
2.5 ตามความเหมาะสม	6	1.55
3. กิจกรรมที่ครูใช้สอนซ่อมเสริม		
3.1 การทำงานเป็นรายบุคคล	217	56.07
3.2 การทำงานเป็นกลุ่ม	190	49.10
3.3 การศึกษาออกสถานที่	21	5.43
3.4 การอภิปราย	69	17.83
3.5 การสาธิต	69	17.83

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
3.6 การบรรยาย	122	31.52
3.7 แบบเรียนสำเร็จรูป	77	19.90
3.8 การทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม	330	85.27
3.9 ตามความเหมาะสม	10	2.58
4. การดำเนินการสอนซ่อมเสริมที่ปฏิบัติในโรงเรียน		
4.1 เริ่มสอนความรู้ใหม่ที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อน	49	12.66
4.2 เริ่มสอนจากสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว ไปหาสิ่งที่ยังไม่รู้	195	50.39
4.3 สอนทบทวนบทเรียนที่นักเรียนเรียนมาแล้วในชั้นเรียนปกติ	298	77.00
4.4 สอนในสิ่งที่นักเรียนต้องการและสนใจ	94	24.29
4.5 สอนในสิ่งที่นักเรียนมีปัญหา	9	2.33
5. วิธีการเสริมแรงสำหรับนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริมในโรงเรียน		
5.1 กระตุ้นและให้กำลังใจนักเรียน	271	70.03
5.2 กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการแข่งขันกับผู้อื่น	133	34.37
5.3 การแจ้งผลการเรียนซ่อมเสริมให้นักเรียนทราบ	160	41.34
5.4 ประเมินผลนักเรียนทุกครั้งหลังจากสอนซ่อมเสริม	216	55.81
5.5 ให้รางวัล	2	0.52

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
ง. <u>การประเมินผลการสอนซ่อมเสริม</u>		
1. การปฏิบัติเพื่อให้ครูผู้สอนประเมินผลการสอนซ่อมเสริม (ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	41	10.28
1.2 มีการปฏิบัติ	358	89.72
วิธีการที่ใช้เพื่อให้ครูประเมินผลการสอนซ่อมเสริม		
1.2.1 การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อมเสริม	153	38.35
1.2.2 การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้	13	3.26
1.2.3 ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม	150	37.59
1.2.4 การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน	206	51.63
1.2.5 ส่งครูเข้ารับการอบรม	5	1.25
1.2.6 ประชุมครูวิชาการโรงเรียน	8	2.00
2. การประเมินผลการเรียนของนักเรียนหลังจากทำการสอนซ่อมเสริม (ครูผู้สอน; n = 387)		
2.1 ไม่มีการปฏิบัติ	5	1.29
2.2 มีการปฏิบัติ	382	98.71

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการที่ครูใช้ประเมินผลนักเรียนหลังจากการสอนซ่อมเสริม		
2.2.1 การทดสอบ	259	66.93
2.2.2 การสังเกต	192	49.61
2.2.3 การสัมภาษณ์	122	31.52
2.2.4 การตรวจผลงานที่มอบหมายให้ทำ	325	83.98
2.2.5 การให้นักเรียนประเมินผลตนเอง	30	7.75
2.2.6 แล้วแต่ครูผู้สอน	3	0.78

จากตารางที่ 7 แสดงข้อมูลการปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า การกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริมเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อให้ครูผู้สอนกำหนดจุดประสงค์ โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 86.22 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 51.13 ใช้วิธีการที่ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม รองลงมาได้แก่ การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน และการบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 40.35 และ 36.34 ตามลำดับ

การกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 86.82 มีการกำหนด สำหรับวิธีการที่ครูใช้พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 72.09 กำหนดตามข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ รองลงมาได้แก่ การกำหนดโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 60.47

การเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติเพื่อให้ครูผู้สอนเตรียมบทเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 85.46 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 49.62 ใช้วิธีการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน รองลงมาได้แก่ การที่ผู้บริหารโรงเรียนให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม และการบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 39.85 และ 39.60 ตามลำดับ

การเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 96.12 มีการเตรียม สำหรับหลักการที่ครูใช้พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 69.25 ใช้หลักการเตรียมบทเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ การเตรียมบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และการเตรียมบทเรียนให้เหมาะสมกับเวลาที่สอน คิดเป็นร้อยละ 41.09 และ 33.59 ตามลำดับ

การนำเสนอบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า การให้ความรู้เรื่องวิธีการสอนซ่อมเสริมแก่ครูผู้สอน โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 91.98 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 54.64 ใช้วิธีการที่ผู้บริหารให้คำแนะนำแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม รองลงมาได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เพื่อให้ศึกษาด้วยตนเอง และการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 39.60 และ 38.10 ตามลำดับ

วิธีการที่ครูใช้สอนซ่อมเสริม พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 75.71 ใช้วิธีการแบ่งสอนเป็นกลุ่มย่อย รองลงมาได้แก่ การจัดสอนเป็นรายบุคคล และสอนรวมทั้งชั้นโดยไม่แบ่งกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 47.03 และ 31.27 ตามลำดับ

กิจกรรมที่ครูใช้สอนซ่อมเสริม พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 85.27 ใช้วิธีการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม รองลงมาได้แก่ การทำงานเป็นรายบุคคล และการทำงานเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 56.07 และ 49.10 ตามลำดับ

การดำเนินการสอนซ่อมเสริมที่ปฏิบัติในโรงเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 77.00 ใช้วิธีการสอนทบทวนบทเรียนที่นักเรียนเรียนมาแล้วในชั้นเรียนปกติ รองลงมาได้แก่ การเริ่มสอนจากสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้วไปหาสิ่งที่ยังไม่รู้ และสอนในสิ่งที่นักเรียนต้องการและสนใจ คิดเป็นร้อยละ 50.39 และ 24.29

วิธีการเสริมแรงสำหรับนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริมในโรงเรียน จากผล การวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 70.03 ใช้วิธีการกระตุ้นและให้กำลังใจ นักเรียน รองลงมาได้แก่การประเมินผลนักเรียนทุกครั้งหลังจากสอนซ่อมเสริม และการแจ้ง ผลการเรียนซ่อมเสริมให้นักเรียนทราบ คิดเป็นร้อยละ 55.81 และ 41.34 ตามลำดับ

การประเมินผลการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติเพื่อให้ครูผู้สอน ประเมินผลการสอนซ่อมเสริม โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 89.72 มีการปฏิบัติ สำหรับ วิธีการที่ใช้ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 51.63 ใช้วิธีการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอน กลุ่มประสบการณ์เดียวกัน รองลงมาได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการประเมิน ผลการสอนซ่อมเสริม และผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 38.35 และ 37.59 ตามลำดับ

การประเมินผลการเรียนของนักเรียนหลังจากทำการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 98.71 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้ โรงเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 83.90 ใช้วิธีการตรวจผลงานที่มอบหมายให้ทำ รองลงมาได้แก่ การทดสอบและการสังเกต คิดเป็นร้อยละ 66.93 และ 49.61 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 การปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนสังกัด
เทศบาลและ เมืองพัทยา

การปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
1. การติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริมใน โรงเรียน (ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	22	5.51
1.2 มีการปฏิบัติ	377	94.49
วิธีการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม		
1.2.1 วางโครงการติดตามผลการสอนซ่อมเสริม	118	29.57
1.2.2 ตรวจสอบบันทึกการสอนซ่อมเสริมของครู ผู้สอน	215	53.88
1.2.3 กำหนดรูปแบบการรายงานผลการสอน ซ่อมเสริมให้ครูผู้สอนรายงาน	65	16.29
1.2.4 จัดทำสรุปการรายงานผลการสอนซ่อมเสริม	86	21.55
1.2.5 ประชุมครูผู้สอนเพื่อสรุปผลการสอนซ่อมเสริม	123	30.83
1.2.6 ผู้บริหารโรงเรียนติดตามและสรุปผลการสอน ซ่อมเสริมด้วยตนเอง	73	18.30
1.2.7 ครูวิชาการโรงเรียนติดตามและสรุปผล การสอนซ่อมเสริมรายงานผู้บริหารโรงเรียน	171	42.86
1.2.8 ดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน	8	2.00
2. การติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม (ครูผู้สอน; n = 387)		
2.1 ไม่มีการปฏิบัติ	23	5.94
2.2 มีการปฏิบัติ	364	94.06

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม		
2.2.1 การบันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน	144	37.21
2.2.2 การทดสอบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนเป็นระยะ	227	58.66
2.2.3 การสรุปผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม	176	45.48
2.2.4 การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม	36	9.30
2.2.5 การสรุปผลการสอนซ่อมเสริม	116	29.97

จากตารางที่ 8 แสดงข้อมูลการปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 94.49 มีการปฏิบัติสำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 53.88 ใช้วิธีการตรวจสอบบันทึกการสอนซ่อมเสริมของครูผู้สอน รองลงมาได้แก่ การที่ครูวิชาการโรงเรียนติดตามและสรุปผลการสอนซ่อมเสริมรายงานผู้บริหารโรงเรียน และการประชุมครูผู้สอน เพื่อสรุปผลการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 42.86 และ 30.83 ตามลำดับ

การติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริมของครูผู้สอน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 94.06 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 58.66 ใช้วิธีการทดสอบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนเป็นระยะ

รองลงมาได้แก่ การสรุปผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม และ การบันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน คิดเป็นร้อยละ 45.48 และ 37.21 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา ประกอบด้วย

1. ปัญหาในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน
2. ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม
3. ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม
4. ปัญหาในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้บริหารโรงเรียน และของครูผู้สอน โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังเสนอไว้ในตารางที่ 9-12

ตารางที่ 9 ปัญหาในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา

ปัญหาในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน (ผู้บริหาร: n = 399)		
1.1 บุคลากรของโรงเรียนไม่มีความรู้และความเข้าใจในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน	89	22.31
1.2 ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน	124	31.08
1.3 ขาดการพิจารณาร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง	102	25.56
1.4 ข้อมูลที่ใช้ในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนไม่เพียงพอ	179	44.86
1.5 ไม่มีปัญหา	14	3.51

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ปัญหาในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งกลุ่มนักเรียน เพื่อจัดสอน ซ่อมเสริม		
2.1 นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มาก	223	55.89
2.2 นักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริมในแต่ละกลุ่ม มีจำนวนมากเกินไป	73	18.30
2.3 จำนวนครูไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ต้อง สอนซ่อมเสริม	117	29.32
2.4 ครูไม่มีเวลา	17	4.26
3. ปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน (ครูผู้สอน; n = 387)		
3.1 บุคลากรของโรงเรียนไม่มีความรู้และความ เข้าใจในการวินิจฉัยข้อมูลของนักเรียน	79	20.41
3.2 ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบข้อมูลของนักเรียน	102	26.36
3.3 ข้อมูลที่ใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน ไม่เพียงพอ	132	34.11
3.4 ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับ นักเรียนได้ทั่วถึง	198	51.16
3.5 ไม่มีปัญหา	9	2.33

จากตารางที่ 9 แสดงข้อมูลปัญหาในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนใน
โรงเรียนสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อมูล

เกี่ยวกับนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 44.86 มีปัญหาในด้านข้อมูลที่ใช้ในการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ การไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน และการขาดการพิจารณาาร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 31.08 และ 25.56 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งกลุ่มนักเรียน เพื่อจัดสอนซ่อมเสริม พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.89 มีปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมาก รองลงมาได้แก่ จำนวนครูไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ต้องสอนซ่อมเสริม และนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริมในแต่ละกลุ่มมีจำนวนมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 29.32 และ 18.30 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 51.16 มีปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีเวลาเพียงพอที่จะวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนได้ทั่วถึง รองลงมาได้แก่ ข้อมูลที่ใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนไม่เพียงพอ และการไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบข้อมูลของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 34.11 และ 26.36 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและ
เมืองพัทยา

ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
ก. การประสานงานผู้เกี่ยวข้องในการจัดสอนซ่อมเสริม		
1. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของ ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดสอนซ่อมเสริม (ผู้บริหาร: n = 399)		
1.1 ผู้ปกครองนักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมาย การจัดสอนซ่อมเสริม	142	35.59
1.2 นักเรียนไม่ยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง	104	26.07
1.3 นักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอน ซ่อมเสริม	80	20.05
1.4 ครูผู้สอนยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการและวิธีดำเนินการสอน ซ่อมเสริม	97	24.31
1.5 การทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องกับการ จัดสอนซ่อมเสริมยังไม่ทั่วถึง	171	42.86
2. ปัญหาเกี่ยวกับการชี้แจงข้อมูล และทำความเข้าใจ จุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียน (ครูผู้สอน: n = 387)		
2.1 นักเรียนไม่ยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง	133	38.61
2.2 นักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอน ซ่อมเสริม	172	44.44

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2.3 การชี้แจงทำความเข้าใจแก่นักเรียนยังไม่ทั่วถึง	86	22.22
2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนไม่ชัดเจน	107	27.65
2.5 ไม่มีปัญหา	9	2.33
ข. ผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม		
1. ปัญหาเกี่ยวกับผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม (ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 ไม่ได้กำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม	40	10.03
1.2 ผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริมมีความรู้ในการดำเนินการไม่เพียงพอ	189	47.37
1.3 ขาดการวางแผนในการดำเนินงาน	114	28.57
1.4 ไม่มีปัญหา	15	3.76
2. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดบุคคลสอนซ่อมเสริม		
2.1 ขาดการประสานงานด้านความพร้อมและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง	110	28.42
2.2 ผู้สอนซ่อมเสริมมีความรู้ในหลักการและวิธีการสอนซ่อมเสริมไม่เพียงพอ	100	29.10
2.3 ไม่มีการกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการสอนซ่อมเสริม	71	18.35

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2.4 จำนวนครูในโรงเรียนมีไม่เพียงพอกับ จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม	89	23.00
2.5 ไม่มีปัญหา	13	3.36
2.6 ครุมีงานอื่นมาก	10	2.58
ค. เวลาในการสอนซ่อมเสริม		
1. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดเวลาในการจัดสอน ซ่อมเสริม (ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 ตามหลักสูตรไม่ได้กำหนดคาบเวลาสำหรับ สอนซ่อมเสริมไว้	91	22.81
1.2 ครูผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากไม่มีเวลาสอน ซ่อมเสริม	174	43.61
1.3 ครูผู้สอนและนักเรียนมีเวลาว่างไม่ตรงกัน ในวันเรียนปกติ	90	22.56
1.4 ครูผู้สอนมีงานพิเศษมากไม่มีเวลาสอน ซ่อมเสริม	102	25.56
1.5 นักเรียนมีชั่วโมงเรียนมากไม่มีเวลาเข้า รับการสอนซ่อมเสริม	38	9.52
1.6 แต่ละระดับชั้นมีเวลาว่างไม่ตรงกัน	84	21.05
1.7 ไม่มีปัญหา	13	3.26
2. ปัญหาเกี่ยวกับเวลาที่จะสอนซ่อมเสริมในโรงเรียน (ครูผู้สอน; n = 387)		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2.1 ครูมีหน้าที่รับผิดชอบและงานพิเศษมาก ไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริม	197	50.90
2.2 ครูและนักเรียนมีเวลาว่างไม่ตรงกันในวัน สอนปกติ	71	18.35
2.3 นักเรียนมีชั่วโมงเรียนมากเกินไป ไม่มี เวลาเข้ารับการสอนซ่อมเสริม	32	8.27
2.4 ครูมีชั่วโมงสอนมาก ไม่มีเวลาสอน ซ่อมเสริม	115	29.72
2.5 นักเรียนไม่สนใจที่จะเข้ารับการสอน ซ่อมเสริม ตามเวลาที่โรงเรียนจัดให้	135	34.88
2.6 ไม่มีปัญหา	10	2.58
ง. สถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม		
1. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม (ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 ไม่มีการสำรวจความพร้อมด้านอาคาร สถานที่	24	6.01
1.2 ไม่มีการสำรวจความต้องการของนักเรียน	72	18.05
1.3 ขาดการประชุมร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	112	28.07
1.4 สถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริมมีไม่เพียงพอ	39	9.77
1.5 สถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริมมีไม่เหมาะสม	68	17.04
1.6 ไม่มีปัญหา	15	3.76

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม (ครูผู้สอน: n = 387)		
2.1 สถานที่ที่จะใช้สอนซ่อมเสริมมีไม่เพียงพอ	29	7.49
2.2 สถานที่บางแห่งไม่เหมาะสมที่จะใช้สอนซ่อมเสริม	59	15.25
2.3 ไม่มีการกำหนดสถานที่ไว้อย่างชัดเจน	143	36.95
2.4 การขอใช้สถานที่ไม่สะดวก	1	0.26
2.5 ไม่มีปัญหา	5	1.29
จ. แหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์ในการสอนซ่อมเสริม		
1. ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมแหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับครูในโรงเรียน (ผู้บริหาร: n = 399)		
1.1 การบริการเอกสารให้ความรู้สำหรับครูศึกษาด้วยตนเอง ยังไม่เพียงพอ	225	56.39
1.2 ขาดวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้	146	36.59
1.3 ขาดแหล่งศึกษาค้นคว้าภายในโรงเรียน	92	23.06
1.4 การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ไว้บริการแก่ครูไม่เพียงพอ	120	30.08
1.5 ไม่มีปัญหา	12	3.01

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งความรู้สำหรับให้ครูศึกษาค้นคว้าในเรื่องการสอนซ่อมเสริม คือ (ครูผู้สอน; n = 387)		
2.1 เอกสารให้ความรู้สำหรับครูศึกษาด้วยตนเองมีไม่เพียงพอ	258	66.67
2.2 แหล่งศึกษาค้นคว้าภายในโรงเรียนไม่มี	75	19.38
2.3 ชาดวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้	136	35.14
2.4 แหล่งความรู้สำหรับให้ครูศึกษาค้นคว้าอยู่ห่างไกลไม่สะดวก	31	8.01
2.5 ไม่มีปัญหา	21	5.43

จากตารางที่ 10 แสดงข้อมูลปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการประสานงานผู้เกี่ยวข้องในการจัดสอนซ่อมเสริม ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของผู้เกี่ยวข้องกับการจัดสอนซ่อมเสริมของผู้บริหาร ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 42.86 ได้แก่ การทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องกับการจัดสอนซ่อมเสริมยังไม่ทั่วถึง รองลงมาได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริม และนักเรียนไม่ยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 35.59 และ 26.07 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการชี้แจงข้อมูลและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนของครูผู้สอน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 44.44 ได้แก่ นักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนไม่ชัดเจน และนักเรียนไม่ยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 27.65 และ 26.61 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม พบว่า ปัญหาที่ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 47.37 พบได้แก่ ผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริมมีความรู้ในการดำเนินการไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ ขาดการวางแผนในการดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ 28.57

ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดบุคลากรสอนซ่อมเสริม พบว่า ปัญหาที่ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 49.10 พบได้แก่ ผู้สอนซ่อมเสริมมีความรู้ในหลักการและวิธีการสอนซ่อมเสริมไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ ขาดการประสานงานด้านความพร้อมและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง และจำนวนครูในโรงเรียนมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 28.42 และ 23.00 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดเวลาในการสอนซ่อมเสริม ปัญหาที่ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 43.61 พบได้แก่ ครูผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ ครูผู้สอนมีงานพิเศษมากไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริม และตามหลักสูตรไม่ได้กำหนดคาบเวลาสำหรับสอนซ่อมเสริมไว้ คิดเป็นร้อยละ 25.56 และ 22.81 ตามลำดับ

ปัญหาที่ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 50.90 พบได้แก่ ครูมีหน้าที่รับผิดชอบและงานพิเศษมาก ไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ นักเรียนไม่สนใจที่จะเข้ารับการสอนซ่อมเสริม ตามเวลาที่โรงเรียนจัดให้ และครูมีชั่วโมงสอนมาก ไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 34.88 และ 29.72 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริม พบว่า ปัญหาที่ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 28.07 พบได้แก่ ขาดการประชุมร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง รองลงมาได้แก่ ไม่มีการสำรวจความต้องการของนักเรียน และสถานที่ที่ใช้สอนซ่อมเสริมมีไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 18.05 และ 17.04 ตามลำดับ

ปัญหาที่ครูผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 36.95 พบได้แก่ ไม่มีการกำหนดสถานที่ไว้อย่างชัดเจน รองลงมาได้แก่ สถานที่บางแห่งไม่เหมาะสมที่จะใช้สอนซ่อมเสริม และสถานที่ที่จะใช้สอนซ่อมเสริมมีไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 15.25 และ 7.49 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมแหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์ในการสอนซ่อมเสริม ปัญหาที่ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 56.39 พบได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้สำหรับครูศึกษาด้วยตนเองยังไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ ขาดวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้

ความรู้และการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้บริการแก่ครูไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 36.59 และ 30.08 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งความรู้สำหรับให้ครูศึกษาค้นคว้าในเรื่องการสอนซ่อมเสริม ปัญหาที่ครูผู้สอน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 66.67 พบได้แก่ เอกสารให้ความรู้สำหรับครูศึกษา ด้วยตนเองมีไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ ชาติวิทยาการหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ และ แหล่งศึกษาค้นคว้าภายในโรงเรียนไม่มี คิดเป็นร้อยละ 35.14 และ 19.38 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและเมือง
พัทยา

ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
ก. <u>การกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม</u>		
1. ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความรู้ในการกำหนดจุด ประสงค์การสอนซ่อมเสริมแก่ครูผู้สอน (ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับ การกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม ไม่เพียงพอ	158	39.60
1.2 ชาววิทยากร หรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้	140	35.09
1.3 ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนได้ไม่ทั่วถึง	65	16.29
1.4 การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่ม ประสบการณ์เดียวกันยังทำได้น้อย	220	55.14
1.5 ไม่มีปัญหา	8	2.00
2. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การสอน ซ่อมเสริม (ครูผู้สอน; n = 387)		
2.1 ครูผู้สอนมีความรู้และความเข้าใจในการ กำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม ไม่เพียงพอ	198	51.16
2.2 ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับข้อบกพร่องและปัญหา ของนักเรียน	95	24.55
2.3 ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของ นักเรียน	78	20.16

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2.4 การกำหนดจุดประสงค์ไม่มุ่งเน้นที่การแก้ไขปัญหาของนักเรียน	83	21.45
2.5 ไม่มีปัญหา	18	4.65
ข. การเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม		
1. ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องการเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริมแก่ครูผู้สอน (ผู้บริหาร; n = 399)		
1.1 การบริการเอกสาร ให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม ไม่เพียงพอ	189	47.37
1.2 การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำได้น้อย	161	40.35
1.3 ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนได้ไม่ทั่วถึง	72	18.05
1.4 การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน ยังทำได้น้อย	164	41.10
1.5 ไม่มีปัญหา	9	2.26
2. ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม (ครูผู้สอน; n = 387)		
2.1 ครูผู้สอนไม่มีเวลาเตรียมการสอนซ่อมเสริมไว้ล่วงหน้า	207	53.49
2.2 การกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม ไม่ชัดเจน	75	19.38

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2.3 ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับข้อบกพร่องและปัญหา ของนักเรียน	63	16.28
2.4 ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของ นักเรียน	56	14.47
2.5 เอกสาร ให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะ สอนซ่อมเสริมไม่เพียงพอ	158	40.83
2.6 ไม่มีปัญหา	18	4.65
ค. การนำเสนอบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม		
1. ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องวิธีการ สอนซ่อมเสริมแก่ครูผู้สอน (ผู้บริหารโรงเรียน; n = 399)		
1.1 การบริการเอกสาร ให้ความรู้เพื่อให้ครู ศึกษาด้วยตนเองไม่เพียงพอ	146	36.59
1.2 การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำได้น้อย	144	36.09
1.3 การฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีสอนซ่อมเสริมแก่ ครูผู้สอน มีการจัดน้อย	233	58.40
1.4 ผู้บริหารให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนไม่ทั่วถึง	164	41.10
1.5 การอภิปรายร่วมกันของครูผู้สอนกลุ่ม ประสบการณ์เดียวกัน ยังทำได้น้อย	122	30.58
1.6 ไม่มีปัญหา	14	3.51

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการสอนซ่อมเสริม (ครูผู้สอน; n = 387)		
2.1 ครูไม่ใช้สื่อประกอบการสอน	138	35.66
2.2 ครูใช้เทคนิคและวิธีการสอนไม่แตกต่าง จากการสอนตามปกติ	260	67.18
2.3 ครูจัดกิจกรรมการสอนไม่เหมาะสมกับ ความสามารถของนักเรียน	61	15.76
2.4 ครูไม่ได้เตรียมกิจกรรมและสื่อการสอนไว้ ล่วงหน้า	125	32.30
2.5 ไม่มีปัญหา	10	2.58
ง. <u>ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อมเสริม</u>		
1. ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องการประเมินผล การสอนซ่อมเสริมแก่ครูผู้สอน (ผู้บริหารโรงเรียน; n = 399)		
1.1 การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับ การประเมินผลการสอนซ่อมเสริม ไม่เพียงพอ	206	51.63
1.2 การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำได้น้อย	170	42.61
1.3 ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนได้ไม่ทั่วถึง	65	16.29
1.4 การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่ม ประสบการณ์เดียวกันยังทำได้น้อย	146	36.59
1.5 ไม่มีปัญหา	6	1.50

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลนักเรียนหลังการสอนซ่อมเสริม (ครูผู้สอน: n = 387)		
2.1 ครูไม่มีความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือประเมินผลการสอนซ่อมเสริม	117	30.23
2.2 ครูใช้วิธีการประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม	54	13.95
2.3 ครูใช้วิธีการประเมินผลไม่เหมาะสมกับกิจกรรมการสอน	37	9.56
2.4 ครูใช้วิธีการประเมินผลไม่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	44	11.37
2.5 ไม่มีการจัดทำเอกสารหลักฐานประเมินผลการสอนซ่อมเสริม	215	55.56
2.6 ไม่มีปัญหา	14	3.62

จากตารางที่ 11 แสดงข้อมูลปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและเมืองนันทยา ผลการวิจัยพบว่า ในการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความรู้ในการกำหนดจุดประสงค์ การสอนซ่อมเสริมแก่ครูผู้สอน ปัญหาของผู้บริหาร ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.14 ได้แก่ การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอน กลุ่มประสบการณ์เดียวกันยังทำได้น้อย รองลงมาได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริมไม่เพียงพอ และชาววิทยากร หรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ คิดเป็นร้อยละ 39.60 และ 35.09 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม พบว่า ปัญหาที่ครูผู้สอน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 51.16 พบได้แก่ ครูผู้สอนมีความรู้ และความเข้าใจในการกำหนด จุดประสงค์การสอนซ่อมเสริมไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับข้อบกพร่องและ ปัญหาของนักเรียน และการกำหนดจุดประสงค์ ไม่มุ่งเน้นที่การแก้ไขปัญหานักเรียน คิดเป็นร้อยละ 24.55 และ 21.45 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ปัญหา เกี่ยวกับการให้ความรู้ เรื่องการเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริมแก่ครูผู้สอน ปัญหาที่ ผู้บริหารส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 47.37 พบได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการ เตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริมไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ การอภิปรายร่วมกันของครู ที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน ยังทำได้น้อย และการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำได้น้อย คิดเป็นร้อยละ 41.10 และ 40.35 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม พบว่า ปัญหาที่ครูผู้สอน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 53.49 พบได้แก่ ครูผู้สอนไม่มีเวลาเตรียมการสอนซ่อมเสริมไว้ ล่วงหน้า รองลงมาได้แก่ เอกสาร ให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอนซ่อมเสริมไม่เพียงพอ และการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริมไม่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 40.83 และ 19.38 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการนำเสนอบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า ปัญหา เกี่ยวกับการให้ความรู้ เรื่องวิธีการสอนซ่อมเสริมแก่ครูผู้สอน ปัญหาที่ผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 58.40 พบได้แก่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีสอนซ่อมเสริมแก่ครูผู้สอน มีการจัดน้อย รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนไม่ทั่วถึง และการบริการ เอกสารให้ความรู้เพื่อให้ครูศึกษาด้วยตนเองไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 41.10 และ 36.59 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการสอนซ่อมเสริม พบว่า ปัญหาที่ครูผู้สอน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 67.18 พบได้แก่ ครูใช้เทคนิคและวิธีการสอนไม่แตกต่างจากการสอนตามปกติ รองลงมา ได้แก่ ครูไม่ใช้สื่อประกอบการสอน และครูไม่ได้เตรียมกิจกรรมและสื่อการสอนไว้ล่วงหน้า คิดเป็นร้อยละ 35.66 และ 32.30 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อมเสริม พบว่า ปัญหาการให้ความรู้ เรื่อง การประเมินผลการสอนซ่อมเสริมแก่ครูผู้สอน ปัญหาที่ผู้บริหาร ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 51.63

พบได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อมเสริมไม่เพียงพอ
รองลงมาได้แก่ การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำได้น้อย และการอภิปรายร่วมกันของครู
ที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกันยังทำได้น้อย คิดเป็นร้อยละ 42.61 และ 36.59 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลนักเรียนหลังการสอนซ่อมเสริม พบว่า ปัญหาที่ครู
ผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.56 พบได้แก่ ไม่มีการจัดทำเอกสารหลักฐานการประเมิน
ผลการสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ ครูไม่มีความรู้ และทักษะในการสร้างเครื่องมือ
ประเมินผล การสอนซ่อมเสริม และครูใช้วิธีการประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์
การสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 30.23 และ 13.95 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ปัญหาในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม ของโรงเรียนสังกัด
เทศบาลและเมืองพัทยา

ปัญหาในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาเกี่ยวกับการติดตาม และประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม (ผู้บริหารโรงเรียน; n = 399)		
1.1 ไม่ได้จัดทำโครงการติดตามผลการสอนซ่อมเสริม	114	28.57
1.2 ครูผู้สอนไม่ได้จัดทำบันทึกการสอนซ่อมเสริม	167	41.85
1.3 ไม่มีรายงานผลการสอนซ่อมเสริม	91	22.81
1.4 การรายงานผลการสอนซ่อมเสริมไม่เป็นไปตามกำหนด	111	27.82
1.5 รูปแบบการรายงานผลการสอนซ่อมเสริมไม่เหมาะสม	52	13.03
1.6 ไม่มีสรุปผลการดำเนินการจัดสอนซ่อมเสริม	87	21.80
1.7 ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลการจัดสอนซ่อมเสริม	77	19.30
1.8 ไม่มีปัญหา	7	1.75
2. ปัญหาเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม (ครูผู้สอน; n = 387)		
2.1 ไม่มีการบันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน	112	28.94
2.2 ไม่มีการทดสอบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน	61	15.76
2.3 ไม่มีการสรุปผลการเรียนของนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม	100	25.84

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัญหาในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม	จำนวน	ร้อยละ
2.4 การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้ารับการ การสอนซ่อมเสริมยังไม่ทั่วถึง	180	46.51
2.5 ไม่มีการสรุปผลการสอนซ่อมเสริม	90	23.26
2.6 ไม่มีปัญหา	12	3.10

จากตารางที่ 12 แสดงข้อมูลปัญหาในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริมของโรงเรียน สังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า ในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม ปัญหาเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม ของผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 41.85 ได้แก่ ครูผู้สอนไม่ได้จัดทำบันทึกการสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ ไม่ได้จัดทำโครงการติดตามผลการสอนซ่อมเสริม และการรายงานผลการสอนซ่อมเสริมไม่เป็นไปตามกำหนด คิดเป็นร้อยละ 28.57 และ 27.82 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริมของครูผู้สอน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 46.51 ได้แก่ การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริมยังไม่ทั่วถึง รองลงมาได้แก่ ไม่มีการบันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน และ ไม่มีการสรุปผลการเรียนของนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 28.94 และ 25.84 ตามลำดับ